

Arrest

nr. 274 930 van 30 juni 2022
in de zaak RvV X

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AZARIAN
Leopoldplaats 10
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AZARIAN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1995.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 14 februari 2021. Op 15 februari 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 6 april 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 22 februari 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij kennelijk ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Rahovec, Kosovo en heeft u de Kosovaarse nationaliteit. Uw vader overleed in 2020. Als kind kon u niet buitengaan omdat u steeds geslagen werd door etnisch Albanese kinderen. Zo werd u, wanneer vijftien jaar, was geslagen omdat u mee wou voetballen. Ze zeiden tevens lelijke woorden en dat u bij de Serviërs hoorde en dat u de stad moest verlaten. Ook later werd u vaak vernederd en geslagen omdat u een Roma bent. Zo werden er stenen naar u gegooid, viel er een metalen plaat op uw voet en werd uw arm gebroken. Uw nichtje H.N. (O.V. 9.203.949) voegde wat dit betreft toe dat u dergelijke confrontaties ook had nadat u sprak met de ouders van kinderen die haar op school sloegen en beledigden.

U werkte vaak zonder contract en u werd vaak niet betaald voor dat werk. Wanneer u toch probeerde uw loon te bekomen, werd u vernederd en dreigden ze u te slagen. Een jaar geleden werd u door een werkgever omwille hiervan effectief geslagen. Ook enkele maanden voor uw vertrek op de terugweg van de winkel werd u door een Albanees bespuwd met een warme drank. Twee dagen voor oudejaar 2020 werd u op de terugweg van de apotheek geslagen door hooligans die alles van u afnamen. Uw schouder brak hierbij. De politie kwam ter plaatse, maar per vergissing namen ze u mee. U werd thuis afgezet en er werd u gezegd dat zij met uw aanvallers zouden afrekenen. Er gebeurde echter niets. Bij elke incident dat u meemaakte ging u naar de politie van Rahovec om een klacht in te dienen tegen deze personen. De politie deed echter alsof zij iets neerschreven en zeiden dat u kalm moest blijven en naar huis moest gaan. Er werd u tevens gezegd dat zij hier iets mee zouden doen. U wachtte thuis op een papier, maar er gebeurde niets. Wanneer u opnieuw naar de politie van Rahovec ging, konden zij niets terug vinden. U heeft tevens medische problemen aan uw maag, maar u ging hiervoor in Kosovo nooit naar een dokter omdat u bang was. Uw moeder kende ook medische problemen. Eerst werd zij behandeld door dokters van een humanitaire organisatie in Rahovec, daarna ging zij naar Mitrovicë voor medische hulp. In februari 2021 verliet u Kosovo samen met uw moeder B.N. (O.V. 9.203.959) en H.N. (O.V. 9.203.949), de dochter van uw broer O., die aldus haar verklaringen ook door Serviërs en Albanezen werd geslagen. Jullie reisden illegaal met een busje naar België. Op 15 februari 2021 diende u een verzoek in tot internationale bescherming. In België woont u bij uw broer H.Se. (O.V. 6.088.163) die hier al zo'n vijftien jaar verblijft. Ter ondersteuning van uw identiteit en of uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart; een kopie van uw geboorteakte; uw originele rijbewijs; een kopie van een afspraak die gepland is voor uw moeder op de afdeling cardiologie van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen, d.d. 16 april 2021.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Allereerst komt uw algemene geloofwaardigheid, en die van uw moeder, ernstig in het gedrang door de vaststelling dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken te kennen geeft dat u nooit in het bezit bent geweest van een paspoort (Verklaring DVZ, vraag 24), terwijl u voor het CGVS verklaart wel een paspoort te hebben (CGVS, p. 6). Ook uw moeder blijkt over een paspoort te beschikken. Geen van jullie legt evenwel een origineel paspoort voor. U verklaart in dit opzicht dat u uw paspoort niet bij had bij uw vertrek uit Kosovo daar u bang was gestopt te worden en jullie enkel namen wat jullie konden (CGVS, p. 6). Nergens uit het geheel aan uw verklaringen blijkt evenwel dat u inderhaast diende te vertrekken (CGVS, p. 6-16). Bijgevolg ziet het CGVS niet in waarom u wel uw originele identiteitskaart en rijbewijs (aan de hand waarvan u dus ook geïdentificeerd zou kunnen worden indien u tegen gehouden zou worden) zou kunnen meegenomen hebben en uw paspoort niet (CGVS, p. 6). Uw paspoort ligt bij een vriend en uw verklaring dat uw vriend u zal helpen de eerst volgende keer dat hij vakantie heeft (CGVS, p. 6, p. 15-16), kan niet weerhouden als een geldige of overtuigende reden voor het feit dat u vooralsnog uw origineel paspoort

en dat van uw moeder niet voorlegt. Aldus rijst het vermoeden dat u en uw moeder moedwillig jullie originele paspoorten achterhouden voor de Belgische asielinstanties omdat hier mogelijks informatie in staat die moeilijk in overeenstemming te brengen is met jullie relaas (o.a. eerdere vertrekdata en verblijven in het buitenland).

Uw algemene geloofwaardigheid komt verder op de helling te staan door het feit dat u beweert dat uw vader H.S. in juli/augustus 2020 overleed (Verklaring DVZ, vraag 13 A, CGVS, p. 2), terwijl uw moeder op de DVZ op 2 maart 2021 verklaarde dat haar echtgenoot H.S. (en dus uw vader) een vijf à zes maanden geleden was overleden (Verklaring DVZ moeder, vraag 14 en 15 A) en later op het CGVS op 6 april 2021 dan weer verklaarde dat haar echtgenoot twee à drie jaar geleden was overleden (CGVS moeder, p. 3). U stelde dat u als Roma, maar ook omdat u Servisch spreekt, in Kosovo gediscrimineerd en veelvuldig mishandeld werd door Albanezen sinds u een kind was waardoor u bang was om buiten te komen (CGVS, p. 6-7). Vooreerst moet gewezen worden op enkele elementen die uw geloofwaardigheid alweer ondermijnen. Zo mag het op zijn minst verbazend te noemen zijn dat u, die tijdens de fysieke aanvallen breuken opliep aan uw arm, schouder en tanden, nooit een arts raadpleegde voor uw opgelopen verwondingen (CGVS, p. 8). Dat een buur die fysiotherapeut is een sjaal om uw arm deed, doet hier geen afbreuk aan (CGVS, p. 9). Uw verklaring dat u schrik heeft voor artsen in Kosovo, dat u hen niet vertrouwt, dat artsen hun diploma kopen en dat u enkele voorbeelden kent waarbij medische zorg niet (correct) werd toegekend, weet - in het licht van uw verklaring dat uw moeder voor haar medische problemen wel geholpen en behandeld werd – niet te overtuigen (CGVS, p. 9, p. 12-14). Uw verklaringen omtrent het gebrekkig politieoptreden laten eveneens vragen rijzen. U beweert, in tegenstelling tot uw moeder die verklaart dat u geen aangifte hebt gedaan van uw problemen (CGVS moeder, p. 9), na elk incident/meermaals aangifte te hebben gedaan bij de politie. De politie deed evenwel steeds alsof ze u zou houden helpen, maar noteerde uw klachten niet en gaf er geen verder gevolg aan (CGVS, p. 9-10). Dit door u beschreven voortdurend gebrekkig politie-optreden is evenwel moeilijk in overeenstemming te brengen met de op het CGVS beschikbare informatie (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 1 april 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20210401_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan hier worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn via het zogenoemde Free Legal Aid Agency (FLAA). De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. In het licht van voorgaande heeft u bijgevolg, indien er alsnog

enig geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen aangaande het politieoptreden, niet aannemelijk gemaakt dat u het gebrekkig optreden van de politie van Rahovec niet zou kunnen melden bij de bevoegde instanties (CGVS, p. 10). Dat u hiervoor bang was aangezien uw belagers net als de politie etnische Albanezen zijn en omdat u wist dat er geen reactie zou komen, kan gelet op voorgaande informatie waaruit blijkt dat voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging gegarandeerd worden, niet weerhouden worden (CGVS, p. 10). Uw bewering dat uw belagers banden hebben met de politie van Rahovec weet in deze evenmin te overtuigen. U slaagt er immers niet in deze bewering nader te concretiseren (CGVS, p. 10-11). U heeft aldus, indien er geloof zou kunnen gehecht worden aan de geschetste problemen van u en uw nichtje, geenszins aannemelijk gemaakt dat jullie geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Wat betreft uw werksituatie in Kosovo, namelijk dat u bij uw zoektocht naar legaal werk ook gediscrimineerd werd omwille van uw etniciteit, dient vastgesteld te worden dat u dit evenmin ergens aanklaart (CGVS, p. 12). Uw verklaring dat u dit niet deed omdat er geen enkele rechtvaardigheid is in Kosovo (CGVS, p. 12), kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. Hierbij dient er verwezen te worden naar informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 1 april 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20210401_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) die aantoont dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Kosovaarse overheid respecteert evenwel de rechten van de etnische minderheden en de regering heeft zich gewijd aan een uitvoerige bescherming van minderheden. Via een strategie en een actieplan, eerst voor de periode 2009-2015 en actueel voor de periode 2017-2021, tracht ze de toestand en de re-integratie van de Roma in Kosovo te verbeteren. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie ervan, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat diverse gemeenten in Kosovo intussen ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen. Om de implementering en de efficiëntie van de beleidsplannen in verband met de Roma in de westelijke Balkan en ook de principes van goed bestuur en lokale participatie hierbij te ondersteunen, hebben de Raad van Europa en de EU samen het zogenoemde ROMACTED-steunprogramma opgezet. In de loop van 2018 en 2019 heeft ROMACTED als drijvende kracht gefungeerd bij het opzetten van lokale initiatieven, samenwerkingsverbanden en synergieën met als doel de implementatie van het nationale actieplan lokaal beter te implementeren. Het betreft hier onder meer initiatieven in verband met huisvesting, energievoorzieningen, onderwijs, verkiezing van de Roma-vriendelijkste burgemeester van Kosovo, en versterking van onderwijscapaciteiten voor Romakinderen. Tevens zijn er in Kosovo meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Kosovaarse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Kosovo hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan aangenomen kan worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Kosovaarse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw medische problemen, met name uw maagproblemen (CGVS, p. 14), verklaarde u dat u nooit medische hulp zocht in Kosovo omdat u bang was en dat u geruchten hoorde dat een operatie dit erger zou maken en dat er geen enkele dokter was in Kosovo die deze ziekte kan behandelen (CGVS, p. 14). Gelet dat u echter eveneens verklaarde dat u niet weet welk probleem u heeft (CGVS, p. 14), houden

uw voorgaande beweringen in alle redelijkheid geen steek. Voorts stelde u eveneens dat Roma in de Kosovaarse ziekenhuizen anders behandeld worden en dat er altijd complicaties zijn (CGVS, p. 9, 14) en dat het medische systeem in Kosovo niet goed werkt (CGVS, p. 15). Geconfronteerd met uw verklaring dat uw moeder wel degelijk medische hulp kreeg voor haar problemen, repliceerde u enkel dat uw moeder een oudere persoon is en ze niet geconfronteerd wordt met de problemen zoals u en dat haar ziekte anders is (CGVS, p. 15). Dergelijke verklaringen laten, rekening houdend met voorgaande vaststellingen inzake de integratie-initiatieven voor Roma in Kosovo, echter niet toe te besluiten dat u geen toegang zou hebben tot medische zorg in Kosovo (CGVS, p. 14).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Kosovo zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit noch dat uw moeder doktersafspraken heeft, worden hier niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij als volgt:

"1. Zoals weergegeven in A. Feitenrelaas van de beslissing van het CGVS (bijgevoegd als Bijlage 1) behoort appellant tot de Roma minderheid en is hij afkomstig uit Rahovec, Kosovo en heeft hij de Kosovaarse Nationaliteit. De CGVS begint de motivering van de afwijzing met het feit dat Kosovo bij KB van 14 december werd vastgesteld als een veilig land. Doch wordt hiermee de problematiek van de Romaminderheid in Europa en meer specifiek in Kosovo volledig miskend. Dat Kosovo een veilig land is wil niet zeggen dat de rechten van minderheden worden gerespecteerd en dat zij als volwaardige leden kunnen deelnemen aan de Kosovaarse samenleving. De CGVS houdt met deze beslissing onvoldoende rekening met het feit dat appellant tot de grootste etnische minderheidsgroep behoort in Europa. Elke internationale instantie erkent de kwetsbaarheid en de vormen van discriminatie en racisme waarmee deze groep te maken heeft. De verklaringen van appellant zijn dan ook schrijnend. Het feit dat er een afscheiding is in het onderwijs tussen etnisch Albanese kinderen en Servische kinderen, het feit dat appellant wordt bespuwd en geslagen op straat, het feit dat zijn tewerkstellingsmogelijkheden minimaal zijn en dat hij niet of onderwerd betaald. Dit zijn allemaal verklaringen die tevens ook worden vastgesteld door internationale organisaties.

2. "De Roma-gemeenschap in Europa wordt geconfronteerd met problemen zoals racisme, discriminatie, moeilijkheden om toegang te krijgen tot onderwijs, gezondheidszorg en goede huisvesting."

De EU komt dan ook met een strategisch EU-Kader voor gelijkheid, inclusie en participatie van de Roma. Op 7 oktober 2020 kwam de Commissie met een hervormd en versterkt strategisch EU-kader voor de Roma met drie pijlers: Naast de sociaaleconomische inclusie van gemarginaliseerde Roma moet hierdoor gelijkheid en participatie worden bevorderd, alle Roma moeten de kans krijgen hun volledige potentieel te benutten...

3. Het gebrek aan capaciteit en middelen voor de integratie en hulp aan Roma's in Kosovo zijn al jarenlang het onderwerp van kritiek en bezorgdheid van mensenrechtenorganisaties. De Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen erkent dat de Roma woonachtig in Kosovo geconfronteerd worden met discriminatie. Het EHRM heeft eerder geoordeeld dat discriminatie een grond is van schending van artikel 3 van het EVRM. Het EHRM heeft geoordeeld dat een bevolking die moet leven in omstandigheden die hen vernederen, dat dit het idee van de menselijke waardigheid miskent en dat deze discriminerende behandeling neerkomt op een schending van artikel 3 EVRM.

4. "Uit rapporten blijkt dat Roma die naar Kosovo zijn teruggekeerd, voortdurend worden gediscrimineerd en hun mensenrechten schenden. In een aantal gevallen is discriminatie zo alomtegenwoordig dat ze zich niet als Roma kunnen identificeren, in plaats daarvan gedwongen worden zich te identificeren als Ashkalia of Egyptisch."

5. Dat uit bovenvermelde rapporten weldegelijk blijkt dat het verhaal van appellant geloofwaardig is en dat er voldoende geloof moet worden gehecht aan zijn verklaring.

6. Wat betreft het niet-meedelen van zijn paspoort had en heeft Appellant niets te verbergen, hij voegt een kopie toe (zie stuk 2). Appellant had zijn paspoort niet bij zich. Het feit dat hij zijn paspoort achteraf ook heeft afgegeven ontkracht ook het vermoeden dat hij iets zou willen achterhouden voor de Belgische asielinstanties. Het is weldegelijk mogelijk dat Appellant zijn paspoort niet bij zich had bij de verklaring DVZ en dit achteraf heeft bekomen, zonder dat hij daarom iets te verbergen zou moeten hebben. Tevens wordt er ook niet aannemelijk gemaakt dat Appellant effectief iets te verbergen heeft.

7. Wat betreft het overlijden van zijn vader stelt appellant dat zijn vader is overleden op vrijdag 23 augustus 2020. De moeder van appellant is nooit naar school geweest, kan niet lezen of schrijven, zij is bijgevolg ook niet in staat om een specifiek tijdsbesef te hebben omtrent de dood van haar echtgenoot.

8. Verder wordt elke verklaring van appellant in twijfel getrokken, terwijl bovenvermelde internationale organisaties, allemaal melding maken van structurele discriminatie en vernedering van Roma's in Kosovo. Dit is geen aanduiding van een gebrek aan geloofwaardigheid, integendeel, zijn verklaringen worden bevestigd en het bewijst dat zijn angst voor de maatschappij waarin hij leefde weldegelijk gegrond is. Er is weldegelijk sprake van discriminatie en marginalisatie van Roma in Kosovo.

In de motivering wordt zelfs erkend dat hervormingen nog steeds nodig zijn in Kosovo. Hoezo kan appellant dan een vertrouwen hebben in de politie en justitie wanneer de internationale organisaties melding maken van de schrijnende situatie van Roma in Kosovo.

9. De benarde situatie van Appellant kan ook niet los worden gezien van het feit dat hij tot een minderheidsgroep behoort die geconfronteerd wordt met discriminatie en marginalisatie. Nergens in de beslissing wordt rekening gehouden met het feit dat appellant tot een etnische minderheidsgroep behoort wiens rechten manifest worden miskend in zijn land van herkomst en de verslagen en rapporten die worden opgemaakt door Amnesty International, de aanbevelingen van het Europese Commissie, rechtspraak van het EHRM.

10. De vrees voor zijn leven, mocht hij gedwongen moeten terugkeren is dus weldegelijk gegrond. Tevens wordt gedwongen terugkeer sterk afgeraden.⁷ Appellant leidt bovendien aan aanzienlijke stress door de angst dat hij zou moeten terugkeren naar Kosovo, waar hij voortdurend wordt blootgesteld aan vernederende en onmenselijke behandelingen in de zin van artikel 3 EVRM. Het feit dat hij daar geen ontwikkelingskansen heeft en wordt blootgesteld aan discriminatie gewoon omdat hij tot de Roma behoort zorgt er ook voor dat hij geen kansen krijgt op de arbeidsmarkt of de mogelijkheid heeft om een menswaardig leven op te bouwen.

11. Uit de aangehaalde rapporten van verschillende internationale instanties blijkt weldegelijk dat zijn rechten onteigend worden en de discriminatie van dien aard is dat het een aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgesteld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. De discriminatie van de Roma-minderheid is zodanig ingrijpend, ingeburgerd en systematisch in Kosovo, dat dit de fundamentele mensenrechten van appellant aantast.

12. Appellant wenst tot slot nog het volgende toe te voegen aan zijn verzoek om internationale bescherming: Appellant doet alles wat mogelijk is om ingeburgerd te geraken in België en hier een nieuw leven op te bouwen. Zo volgt hij momenteel Nederlandse les en wenst hij te werken. De psychologische trauma's die structureel kleven aan een gemarginaliseerd bestaan kunnen niet miskend worden in het licht van de mensenrechten en meer specifiek het recht op een menswaardig bestaan. Gelet op de moeilijkheden en vrees voor vervolg in zijn land van herkomst en zijn reeds geleverde inspanningen hoopt Appellant dan ook op een legaal verblijf in België."

2.2. De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift een kopie van de identiteitspagina van haar paspoort (stuk 2).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 22 februari 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Kosovo werd bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, vastgesteld als veilig land van herkomst. Voorheen was Kosovo reeds bij koninklijk besluit van 15 december 2019 en bij koninklijk besluit van 14 december 2020 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet als veilig land van herkomst vastgesteld.

In deze wordt een land van herkomst als veilig beschouwd wanneer er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van Conventie van Genève of ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Dit wordt bepaald op basis van: de rechtstoestand in het land van herkomst, de toepassing van de rechtsvoorschriften, de algemene politieke omstandigheden, de mate waarin bescherming wordt gegeven tegen vervolging en mishandeling. De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is, stoelt op een reeks informatiebronnen waaronder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, informatie afkomstig van EUAA (het Asielagentschap van de Europese Unie), de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

In casu vertrekt men van het vermoeden dat het in Kosovo veilig is. Er is met andere woorden het vermoeden dat de verzoeker om internationale bescherming geen gegronde vrees voor vervolging heeft en dat er geen reëel risico is op ernstige schade. De verzoeker om internationale bescherming uit de veilige herkomstlanden moet dat vermoeden weerleggen om in aanmerking te komen voor een beschermingsstatuut. Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

3.2. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoekende partij *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als

persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Verzoekende partij toont geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet aan.

De commissaris-generaal wijst in zijn beslissing vooreerst op enkele vaststellingen die naar zijn mening verzoekende partij haar algemene geloofwaardigheid op de helling zetten. Voorts stelt hij vast en oordeelt hij dat indien er geloof zou kunnen gehecht worden aan de geschetste problemen van verzoekende partij en haar nichtje, verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Wat betreft verzoekende partij haar werksituatie in Kosovo, namelijk het feit dat zij volgens haar verklaringen bij haar zoektocht naar legaal werk ook gediscrimineerd werd omwille van haar etniciteit, wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoekende partij dit nergens aankaarte en wordt vervolgens gewezen naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt waaruit o.a. blijkt dat de Kosovaarse regering zich reeds jarenlang wijdt aan een uitvoerige bescherming van minderheden en zij de toestand en (re-)integratie van de Roma in Kosovo tracht te verbeteren, er allerhande initiatieven zijn in Kosovo, ook van ngo's, om Roma op allerhande vlakken te ondersteunen en actief hun rechten integratie te verdedigen. Bovendien kan, aldus de commissaris-generaal, geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Kosovaarse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Wat verzoekende partij haar medische problemen betreft, met name haar maagproblemen, wordt gewezen op haar verklaringen dat zij nooit medische hulp heeft gezocht in Kosovo en wordt opgemerkt dat haar verklaringen, gelet ook op de informatie inzake de integratie-initiatieven voor Roma in Kosovo, niet toelaten te besluiten dat zij geen toegang zou hebben tot medische zorg in Kosovo.

3.3. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Verzoekende partij gaat immers niet of nauwelijks *in concreto* in op de vaststellingen in de bestreden beslissing, doch ze beperkt zich daarentegen louter tot het beknopt herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen geen dienstig verweer vormt en geenszins van aard is om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoekende partij bekritiseert op algemene wijze, doch zij slaagt er geenszins in om met concrete en dienstige argumenten afbreuk te doen aan de motivering in de bestreden beslissing waarbij op goede grond wordt vastgesteld dat *“U heeft aldus, indien er geloof zou kunnen gehecht worden aan de geschetste problemen van u en uw nichtje, geenszins aannemelijk gemaakt dat jullie geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.”* Zij gaat immers niet concreet in op, minstens ontkracht noch weerlegt zij de verschillende pertinente vaststellingen en objectieve informatie van de commissaris-generaal vervat in het administratief dossier die laatstgenoemde also pertinent doen besluiten. De Raad stipt in dit verband aan dat waar thans in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekende partij haar moeder nooit naar school is geweest en niet kan lezen of schrijven en zij derhalve niet in staat is om een specifiek tijdsbesef te hebben, zoals omtrent de dood van haar man, vader van verzoekende partij, dit geenszins een afdoende verklaring of rechtvaardiging biedt voor de vaststelling in de bestreden beslissing dat waar verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud aangaf na elk incident/meermaals aangifte te hebben gedaan bij de politie, haar moeder geheel in strijd hiermee verklaarde dat verzoekende partij geen aangifte heeft gedaan van haar problemen.

Verzoekende partij komt in haar verzoekschrift en terechtzitting immers niet verder dan, doch zij beperkt zich hoofdzakelijk tot het herhaaldelijk verwijzen naar algemene informatie, van o.a. Amnesty International, omtrent de problemen waarmee de Roma-gemeenschap in Europa wordt geconfronteerd en de situatie van Roma in Kosovo, die zij als schrijnend aanduidt en waarbij ze meermaals wijst op het feit dat zij er geconfronteerd worden met discriminatie, racisme, vernederingen en marginalisatie. Een dergelijke algemene, loutere verwijzing naar algemene informatie volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem of haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hier, gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing die op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd, in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481;

RvS 15 december 2004, nr. X). Verzoekende partij laat na concrete op haar persoonlijke situatie betrokken indicaties aan te brengen dat zij persoonlijk in Kosovo een risico op vervolging of ernstige schade loopt of dat zij in geval van moeilijkheden geen beroep kan doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoekende partij echter in gebreke blijft.

De Raad beklemtoont dat elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden onderzocht, waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Elk verzoek dient, zoals bepaald in artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet, op individuele, objectieve en onpartijdige wijze te worden onderzocht op zijn eigen merites waarbij de verzoeker op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt.

De bij het verzoekschrift gevoegde kopie van verzoekende partij haar Kosovaars paspoort wijzigt niets aan het voorgaande, daar haar identiteit en Kosovaarse nationaliteit niet betwist worden. Hetzelfde geldt voor haar verwijzing naar het feit dat zij al het mogelijke doet om ingeburgerd te geraken in België en hier een nieuw leven op te bouwen. Integratie in België houdt immers geen verband met een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in zijn land van herkomst, en is bijgevolg niet relevant in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Het heeft geen uitstaans met de beoordeling van verzoekende partij haar situatie in Kosovo en kan dus ook niet weerhouden worden om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Uit niets blijkt dat er heden in Kosovo een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

In de mate dat verzoekende partij verwijst naar (een schending van) artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien dient erop te worden gewezen dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt de verzoekende partij er niet in de motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

3.4. De verzoekende partij heeft geen substantiële redenen opgegeven om haar land van herkomst, Kosovo, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

3.5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS